

Sectorplan 11 Kunststof

I Afbakening

Onder dit sectorplan vallen

- Kunststofafval vrijkomend bij de productie en verwerking van kunststoffen of kunststofproducten,
- Gescheiden ingezameld dan wel gescheiden afgegeven kunststofafval, en
- Kunststofafval dat ontstaat na sloop-, demontage-, scheidings- en sorteringsactiviteiten. Hieronder worden ook begrepen in het afvalstadium geraakte kunstgrasmatten, in dit geval inclusief aanhangend zand en rubber infill.

EPS valt niet onder dit sectorplan. Ook niet onder dit sectorplan vallen gebruikte kunststof verpakkingen. Verder vallen niet onder dit sectorplan kunststoffen die, bijvoorbeeld vanwege de aanwezigheid van weekmakers, bepaalde pigmenten of andere additieven, als gevaarlijk afval worden aangemerkt.

Onderstaand - niet limitatief bedoeld - overzicht bevat afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen in dit sectorplan, maar niet vallen onder dit sectorplan.

Voor deze afvalstoffen zie...

Niet gescheiden ingezameld of niet nagescheiden kunststofafval in huishoudelijk restafval	Sectorplan 1: Huishoudelijk restafval (inclusief grof)
kunststofgeïsoleerde kabels	Sectorplan 14: Papier- of kunststofgeïsoleerde kabels en restanten daarvan
Kunststof in shredderafval	Sectorplan 27: Shredderafval
Gemengde sorteerfracties die ontstaan bij de bewerking van bouw- en sloopafval, daarmee in samenstelling vergelijkbaar bedrijfsafval, daarmee in samenstelling vergelijkbaar (grof) huishoudelijk afval en het bij particulieren vrijkomende (ongesorteerd) verbouwingsafval	Sectorplan 28: Gemengd bouw- en sloopafval en gemengde fracties
Drankenkartons	Sectorplan 41: Verpakkingen algemeen
Kunststof verpakkingen, inclusief fracties van het sorteren ervan	Sectorplan 41: Verpakkingen algemeen Sectorplan 42: Verpakkingen van verf, lijm, kit of hars Sectorplan 43: Verpakkingen van overige gevaarlijke stoffen
Autowrakken	Sectorplan 51: Autowrakken
Banden	Sectorplan 52: Autobanden Beleidskader
EPS, brongescheiden danwel nagescheiden	Sectorplan 84: Overige monostromen

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor de verwerking van kunststofafval niet zijnde kunstgras is recycling.

Voor kunststofafval niet zijnde kunstgras dat, bijvoorbeeld omdat het te sterk is verontreinigd of is verkleefd met andere materialen,

- niet voor recycling geschikt gemaakt kan worden

of

- waarvoor de recyclingsroute zo duur is dat de kosten voor afgifte door de producent/ontdoener meer zouden bedragen dan € 175,- per ton,

is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

De minimumstandaard voor kunstgras is scheiden in een zand-, rubber- en kunststoffractie gevolgd door

- recycling van de zandfractie,
- 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof) van de rubberfractie, en
- recycling van de kunststof fractie, met uitzondering van plakstroken waarvoor de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof) is.

III Grensoverschrijdend transport van afval

Als kunststof als Groene lijst-afvalstof kan worden aangemerkt, is de procedure voor (voorlopige) nuttige toepassing beschreven in [paragraaf 12.3](#) van het beleidskader.

Voor overbrenging vanuit of naar Nederland voor (voorlopige) verwijdering, en die gevallen waarin voor (voorlopige) nuttige toepassing sprake is van de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming, zijn het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures opgenomen in hoofdstuk [Toetsingskader grensoverschrijdend transport van afval](#) van het beleidskader. De uitwerking voor kunststofafval is hieronder gegeven. Deze uitwerking geldt

- voor overbrenging binnen de Europese Unie, en
- voor invoer van buiten de Europese Unie en uitvoer naar buiten de Europese Unie, tenzij
 - uit [paragraaf 12.5.5](#) van het beleidskader iets anders volgt en/of
 - toetsing aan [Verordening 1013/2006/EG](#) al direct leidt tot bezwaar (bijvoorbeeld op basis van art. 36 van de verordening).

Het onderstaande geldt zowel voor kunstgras als voor ander kunststofafval.

(Voorlopige) verwijdering

Overbrenging vanuit Nederland van kunststofafval voor storten is op grond van nationale zelfverzorging in beginsel niet toegestaan.

Overbrenging vanuit Nederland van kunststofafval voor verbranden als vorm van verwijdering is in beginsel niet toegestaan, omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Overbrenging vanuit Nederland van kunststofafval voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten en verbranden is in beginsel niet toegestaan, omdat nuttige toepassing mogelijk is en/of op grond van nationale zelfverzorging wanneer als vervolghandeling een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort.

Overbrenging naar Nederland van kunststofafval voor storten is op grond van nationale zelfverzorging en/of nationale wettelijke bepalingen in beginsel niet toegestaan.

Overbrenging naar Nederland van kunststofafval voor verbranden als vorm van verwijdering is in beginsel niet toegestaan, omdat de verwerking niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

Overbrenging naar Nederland voor voorlopige verwijdering is in beginsel niet toegestaan wanneer als vervolghandeling de overgebrachte afvalstof geheel of gedeeltelijk wordt verbrand of gestort, omdat de verwerking niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

(Voorlopige) nuttige toepassing

Overbrenging vanuit Nederland voor voorbereiding voor hergebruik of recycling alsmede voor voorlopige nuttige toepassing gevolgd door recycling is in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt of wanneer de mate van recycling lager is dan gangbaar is bij verwerking van betreffende afvalstof in Nederland. Het toetsingskader hiervoor is [paragraaf 12.5.4](#) van het beleidskader. Voor kunststofafval geldt dat iedere mate van storten in beginsel te hoog is om de overbrenging te rechtvaardigen omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Overbrenging vanuit Nederland voor andere vormen van (voorlopige) nuttige toepassing dan voorbereiding voor hergebruik of recycling danwel voorlopige nuttige toepassing gevolgd door recycling is in beginsel niet toegestaan omdat recycling mogelijk is.

Dit verbod geldt echter niet voor kunststof waarvoor uit de kennisgeving blijkt dat recycling gelet op de aard en samenstelling van het materiaal niet mogelijk is of waarvoor de recyclingsroute zo duur is dat de kosten voor afgifte voor recycling in Nederland door de producent/ontdoener meer

zouden bedragen dan € 175,- per ton¹. Een en ander moet blijken uit het kennisgevingsdossier. In het dossier moeten stukken aanwezig zijn, waaruit blijkt dat recycling niet mogelijk is, danwel meer kost dan € 175,- per ton. De kennisgever kan aan deze eis voldoen door verklaringen te overleggen van bedrijven die vergund zijn of op basis van algemene regels bevoegd zijn kunststof te recyclen, waaruit blijkt dat zij de kunststof waar de kennisgeving specifiek betrekking op heeft niet voor recycling kunnen accepteren met de reden hiervan, danwel dat recycling de aanbieder meer kost dan € 175,- per ton. Indien er meerdere bedrijven in Nederland actief zijn die kunststof kunnen recyclen, is het voldoende bewijsstukken te leveren van tenminste twee van deze bedrijven, niet behorend tot hetzelfde concern.

Indien het kennisgevingsdossier aan bovengenoemde eisen voldoet, dan is overbrenging vanuit Nederland voor andere vormen van (voorlopige) nuttige toepassing in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor kunststof geldt dat iedere mate van storten in beginsel te hoog is om de overbrenging te rechtvaardigen omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Overbrenging naar Nederland voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

¹ Zie paragraaf 5.4 Beleidskader voor deze € 175,- per ton. Specifiek voor kunstgras is relevant dat in de markt vaak totaalpakketten worden aangeboden met prijzen inclusief opnemen van het oude gras van het sportterrein en transport naar de verwerker, en eventueel ook nog in combinatie met aanbrengen van nieuw kunstgras. In het LAP betreft het - zoals ook voor andere stromen LAP - alleen het tarief voor verwerking bij aanbidding aan de poort van de verwerker.

IV Achtergrond afbakening en omvang van de stroom

Omvang afvalstof

De totale productie aan gescheiden ingezameld kunststofafval in Nederland bedraagt ongeveer 127 kton. Dit is exclusief kunststof verpakkingsafval (230 kton, situatie 2005).

Euralcodes

Voor de feitelijke afbakening is paragraaf I van het sectorplan bepalend. De in onderstaand overzicht genoemde Euralcodes kunnen betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan. Deze opsomming is indicatief. Wanneer aard en/of herkomst van een afvalstof in overeenstemming zijn met paragraaf I van het sectorplan, is niet van belang of de voor de afvalstof gehanteerde Euralcode al dan niet in dit sectorplan of in andere sectorplannen wordt genoemd.

Indicatief overzicht van Euralcodes

020104; 070213; 120105; 150102; 160119; 170203; 170204; 191204; 200139
--

In artikel 1 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) wordt verwezen naar de bijlage die hoort bij [Beschikking 2000/532/EG](#) van de Commissie. In deze bijlage, die is gewijzigd bij [Besluit 2014/955/EU](#) van de Commissie, vindt u de afvalstoffenlijst en de manier waarop in concrete gevallen de van toepassing zijnde Euralcode moet worden bepaald. In artikel 4 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) is uitgewerkt hoe moet worden omgegaan met zogenaamde complementaire categorieën, waarbij afhankelijk van de situatie soms een code moet worden gekozen voor gevaarlijk afval en in andere gevallen een code voor niet-gevaarlijk afval. De regeling en bijlage worden nog eens verder uitgewerkt en toegelicht in de door VROM uitgegeven [Handreiking Eural](#).

Monitoring

De monitoring van kunststofafval vindt jaarlijks plaats op basis van de CBS-enquête Gemeentelijk afval, de bedrijfsafvalstoffenstatistiek van het CBS en de meldingen aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen. Hiermee wordt inzicht verkregen in de door en/of in opdracht van gemeenten en/of bedrijven ingezamelde hoeveelheden kunststoffen. Rijkswaterstaat Leefomgeving rapporteert jaarlijks over de [monitoring en de resultaten](#).

V Overwegingen bij de minimumstandaard

BREF

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor kunststofafval zijn de in het kader van de [Richtlijn industriële emissies](#) opgestelde BBT-conclusies (of zolang deze er nog niet zijn de BBT-referentiedocumenten (BREF's)) betrokken. Met deze documenten moet op grond van artikel 5.4, eerste lid, van het [Besluit omgevingsrecht](#) rekening worden gehouden bij het bepalen van de BBT. De meeste bepalingen betreffende kunststof gaan echter over de procestechnische en organisatorische uitvoering van de behandeling van de afvalstoffen en/of over de toelaatbare emissieniveaus. Deze zijn relevant bij vergunningverlening voor de verwerking van kunststoffen, maar niet bepalend voor de toelaatbaarheid van bepaalde methoden van verwerking zoals deze in de minimumstandaard wordt vastgelegd.

In een aantal gevallen zijn echter wel als BBT aangemerkte bepalingen van toepassing waaruit kan volgen dat de afvalstof een specifiekere verwerking moet ondergaan dan de minimumstandaard voorschrijft. Hier bevat de BREF verdergaande of meer specifieke bepalingen dan de minimumstandaard. In deze gevallen moet de vergunningverlener per specifiek geval beoordelen of betreffende bepalingen uit de BREF in dat geval betekenen dat vergunningverlening conform de minimumstandaard onvoldoende hoogwaardig is en of deze bepalingen uit de BREF uitgangspunt moeten zijn voor vergunningverlening in plaats van de minimumstandaard. Zie onderaan dit achtergronddocument een tabel met als indicatie een aantal gevallen/deelstromen waarvoor de BREF een meer specifieke bepaling bevat dan de minimumstandaard.

Hoogwaardigheid van verwerking

De minimumstandaard sluit aan bij het streven naar het sluiten van kringlopen en het nuttig toepassen van afvalstoffen op een zo hoogwaardig mogelijke wijze en met zo min mogelijk verlies aan kwaliteit (zie ook het hoofdstuk [Ketengericht afvalbeleid](#) van het beleidskader). Verwerking van kunststofafval volgens de minimumstandaard vermindert het gebruik van primaire grondstoffen,

zonder dat verwerking van de reststoffen grote negatieve gevolgen heeft voor het milieu. De minimumstandaard is daarom milieuhygiënisch gezien gewenst.

De minimumstandaard houdt in dat geen vergunning mag worden verleend voor het verbranden (in de vorm van verwijdering) van gescheiden ingezameld of afgescheiden kunststofafval dat geschikt is voor recycling.

De minimumstandaard voor technisch niet-voor recycling geschikt kunststofafval is verbranding als vorm van verwijdering en biedt ruimte voor nuttige toepassing in de vorm van gebruik als brandstof. De belangrijkste achtergrond van het open houden van de optie verbranden als vorm van verwijdering is om de minimumstandaard werkbaar te houden en ook voor partijen die onverhoopt (technisch) niet geschikt zijn voor recycling een minimale hoogwaardigheid in het LAP vast te leggen. Bij de in de minimumstandaard genoemde 'andere redenen' kan bijvoorbeeld worden gedacht aan zacht PVC waarvoor door de grote hoeveelheden additieven recycling lastig is of slechts leidt tot recycling van een deel van het materiaal (alleen het feitelijke polymeer). In de vergunningen voor deze alternatieven wordt bij de acceptatiegrenzen aandacht besteed aan het voorkomen van verbranden van partijen die wel voor recycling in aanmerking komen.

Naast technische overwegingen die recycling onmogelijk maken kan recycling voor bepaalde partijen ook relatief duur zijn. Ook in die gevallen voorziet de minimumstandaard in een mogelijkheid om alsnog inzet als brandstof mogelijk te maken. De grenswaarde hiervoor is € 175,- per ton afval. Voor een toelichting op welke kosten daarin worden meegenomen wordt verwezen naar paragraaf 5.2.3 van het [beleidskader](#).

- De ontdoener van een afvalstof moet aantonen dat recycling vanwege de kosten daarvan niet mogelijk is. De ontvangende inrichting dient te controleren of de aanname van de ontdoener terecht is.
- Als het gaat om het storten van afvalstoffen is in artikel 10, derde lid, van het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen geregeld dat de ontdoener moet aangeven waarom geen (verdere) behandeling van de afvalstof heeft plaatsgevonden (de gegevens zijn onderdeel van de te verstrekken omschrijving). Op grond van artikel 11g, eerste lid, van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen, dient de stortplaats de omschrijving te controleren. Indien geen of geen volledige omschrijving is verstrekt, mag de afvalstof niet worden geaccepteerd. Beide bepalingen werken rechtstreeks.
- Als het gaat om het aanbieden van afvalstoffen aan een afvalverbrandingsinstallatie, dient in de acceptatiecriteria van de afvalverbrandingsinstallaties te worden geregeld dat ontdoeners moeten aantonen dat recycling van de desbetreffende afvalstof meer kost dan € 175,- per ton. Daarnaast moet in het acceptatie- en verwerkingsbeleid te worden geregeld hoe de verstrekte gegevens worden gecontroleerd en welke actie wordt ondernomen indien blijkt dat de verstrekte gegevens onjuist of onvolledig zijn.

Vanaf de tweede wijziging bevat het LAP ook expliciet een minimumstandaard voor kunstgras dat in het afvalstadium is geraakt. Deze minimumstandaard gaat uit van recycling van in ieder geval alle zand en kunststof in de grasmat. Alleen kunststof plakstroken en rubber (infill) mogen worden ingezet als brandstof. Initiatieven die leiden tot verbranding van ander kunststof dan plakstroken zijn niet in overeenstemming met de minimumstandaard.

Relatie tot de praktijk in Nederland

De minimumstandaard sluit aan bij de bestaande wijze van verwerking en is daarmee uitvoerbaar en bedrijfszeker. Voor kunststof uit de verwerking van autowrakken en langcyclische PVC-producten is bijvoorbeeld al een specifieke beheerstructuur opgezet.

Relatie minimumstandaard en gebruikelijke verwerking in het buitenland

De wijze van verwerking van kunststofafval in het buitenland is in een aantal gevallen laagwaardiger dan de minimumstandaard. Op grond van het zelfverzorgingsbeginsel wordt overbrenging van afvalstoffen uit Nederland voor verwijdering door storten van kunststofafval of verbranden van voor recycling geschikt kunststofafval in beginsel niet toegestaan.

Kosteneffectiviteit

Gescheiden inzamelen of scheiden uit een mengstroom, verwerken en vervolgens nuttig toepassen in de vorm van recycling van kunststofafval is doorgaans goedkoper dan integrale inzameling en verwijderen door verbranden. De kostenvoordelen worden niet zozeer bereikt door gescheiden inzameling, maar door de economische waarde van de materialen en de vermeden verwijderingskosten. Daarmee is de minimumstandaard kosteneffectief.

Relatie tot de minimumstandaard in LAP1

In vergelijking tot LAP1 is de minimumstandaard ongewijzigd. Wel is de formulering verduidelijkt door bij niet-voor recycling geschikte stromen verbranding als vorm van verwijdering aan te houden als minimumstandaard voor verwerking.

Specifieke aspecten/ontwikkelingen

Om de Europese Richtlijn van 95 procent recycling in 2015 te halen voor autowrakken, heeft Auto Recycling Nederland (ARN) een Post Shredder Technologie-fabriek gebouwd, voor het verder scheiden van shredderresidu. Deze technologie kan wellicht ook betekenis hebben voor het opwerken van andere kunststof bevattende afvalstoffen voor recycling.

De minimumstandaard i.r.t. zeer schadelijke stoffen

Bij vaststelling van de minimumstandaarden in het LAP is het milieu één van de meegewogen aspecten (zie ook het hoofdstuk [Minimumstandaard](#) van het beleidskader). Hierbij is in het algemeen een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling van de afvalstof als uitgangspunt gehanteerd. In een aantal gevallen is in de formulering van de minimumstandaard al expliciet rekening gehouden met het mogelijk voorkomen van schadelijke componenten. Het is echter niet ondenkbaar dat ook in andere gevallen specifieke verontreinigingen in partijen afval voorkomen.

In het hoofdstuk [Mengen](#) van het beleidskader is aangegeven dat verspreiding van stoffen die zodanig gevaarlijk zijn dat ze onder geen beding in de stoffenkringloop mogen blijven circuleren moet worden voorkomen. Concreet gaat het om

- persistente organische verontreinigende stoffen (POP's) uit het Verdrag van Stockholm, geïmplementeerd met [EU-Verordening EG/850/2004](#).
- stoffen waarvan in het kader [Verordening \(EG\) nr. 1907/2006](#) (REACH) is bepaald dat zij voldoen aan de criteria voor stoffen van zeer ernstige zorg, op grond waarvan ze kandidaat zijn voor een totale uitfasering (autorisatie).

Omdat deze zeer schadelijke stoffen niet terug in de kringloop mogen worden gebracht, mogen - op basis van genoemde regelgeving - geen handelingen worden verricht die kunnen leiden tot diffuse verspreiding van deze milieugevaarlijke stoffen. Dit kan betekenen dat verwerkingsvormen die voldoen aan de minimumstandaard in bepaalde gevallen alsnog niet kunnen worden toegestaan. Ook mogen partijen afval waarin deze milieugevaarlijke stoffen voorkomen niet worden gemengd met andere partijen afval, met andere afvalstoffen of met niet-afvalstoffen wanneer dit kan leiden tot diffuse verspreiding van betreffende stoffen.

Omdat de betreffende stoffen in veel soorten afval kunnen voorkomen en de geformuleerde minimumstandaarden in het algemeen zijn gebaseerd op een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling, moet per situatie worden beoordeeld of (incidentele) aanwezigheid van deze stoffen te verwachten is. Bij het verlenen van vergunningen voor afvalverwerking wordt daarom van geval tot geval afgewogen of opnemen van specifieke vergunningvoorschriften noodzakelijk is.

VI Beleid en regelgeving

Preventie

Voor het Doelgroepenbeleid Industrie hebben de samenwerkende overheden en de rubber- en kunststofverwerkende industrie een convenant gesloten met daarin afspraken over preventie en recycling van kunststofafval uit deze industrietak. Tevens is een werkboek ontwikkeld met daarin een groot aantal preventiemogelijkheden. Bedrijven en vergunningverleners kunnen dit gebruiken bij het implementeren van preventiemogelijkheden en bij vergunningverlening.

Ketengericht afvalbeleid

Kunststofafval is één van de stromen die is geselecteerd als prioritaire stroom in het programma 'Ketengericht Afvalbeleid', waarbij het programma zich in eerste instantie heeft gericht op PVC. De afgelopen jaren is regelmatig overleg gevoerd met een brede afvaardiging van de bedrijven die betrokken zijn in de (her)verwerking van PVC. Dit heeft geleid tot speerpunten hoe m.n. de recycling van hard PVC geoptimaliseerd kan worden. Zie voor verdere uitwerking hoofdstuk [Ketengericht afvalbeleid](#) van het beleidskader.

Nationale regelgeving en beleid

Gevelelementen

Voor kunststof gevelelementen is een inzamel- en verwijderingsstructuur operationeel. In het verleden bestond hiervoor een vorm van verplichte verwijderingsbijdrage, maar op dit moment is het systeem gebaseerd op vrijwillige deelname.

Leidingsystemen

Voor kunststof buizen is sinds 1991 een inzamel- en verwijderingstructuur operationeel, uitgevoerd door de Bureauleiding. Zowel buizen van PVC, PP als PE worden ingezameld en herverwerkt.

Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen

Op grond van het [Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#) geldt een stortverbod voor kunststofafval (categorie 40). Relevant voor dit sectorplan is dat in de toelichting bij deze categorie in het besluit staat "Voorbeelden van stromen zijn folies uit de land- en tuinbouw, kunstgras en kunststof kozijnen." Ook voor de stroom kunstgras - welke bij de tweede wijziging in dit sectorplan is opgenomen - geldt dus een stortverbod op basis van deze categorie.

Mengen

Op termijn wordt de Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen ingetrokken en zal de Lijst met gescheiden te houden categorieën van afvalstoffen als bedoeld in hoofdstuk 'Mengen' van het beleidskader uit Bijlage 5 van het LAP ook opgenomen worden in het Activiteitenbesluit. In het Activiteitenbesluit milieubeheer zijn regels gesteld met betrekking tot het mengen van niet-gevaarlijke afvalstoffen. Deze regels worden aangevuld met bepalingen over het mengen van gevaarlijke afvalstoffen.

Kunststof valt in de lijst met gescheiden te houden categorieën van afvalstoffen onder categorie 16 van tabel 1 en moet gescheiden worden gehouden van andere (gevaarlijke) afvalstoffen. Verzoeken op basis van de aanvraag van een omgevingsvergunning om kunststof te mogen mengen met andere afvalstoffen worden alleen gehonoreerd wanneer dit de verwerking volgens de minimumstandaard van zowel kunststof als van de afvalstof waarmee het wordt gemengd niet frustreert. Hiertoe worden zonodig voorwaarden aan de toestemming verbonden.

Besluit en Regeling melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen

Het [Besluit](#) en de [Regeling](#) melden stellen voorschriften aan ontdoeners, inzamelaars/vervoerders en ontvangers van afvalstoffen binnen Nederland. Het doel is om ten behoeve van toezicht, handhaving en monitoring zicht te krijgen op de omvang, aard, afgelegde route en verwerkingsmethode van afvalstoffen binnen Nederland.

Het besluit en de regeling bevatten regels omtrent het melden van de ontvangst en de afgifte van afvalstoffen door meldingsplichtige inrichtingen, de meldsystematiek, de afvalstoffenregistratie en de vereiste formulieren (zoals de begeleidingsbrief).

Het Besluit melden wijst in [artikel 2](#) aan welke inrichtingen maandelijks aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen moeten melden. Niet alle inrichtingen die afvalstoffen ontvangen zijn meldingsplichtig; in het algemeen vallen buiten de meldingsplicht inrichtingen die kleine hoeveelheden afval en/of weinig milieubelastende afvalstoffen ontvangen en deze niet verbranden of storten. Verder worden in artikel 2 inrichtingen uitgezonderd van de meldplicht die uitsluitend handelingen verrichten met bepaalde afvalstoffen, omdat het melden van deze afvalstoffen weinig meerwaarde heeft voor toezicht en handhaving. Tenslotte geldt er voor meldingsplichtige inrichtingen een uitzondering voor het melden van afvalstoffen die genoemd staan in [bijlage I van het Besluit melden](#).

Niet-meldingsplichtige inrichtingen moeten de meldgegevens als bedoeld in [artikel 10.40 lid 1 van de Wet milieubeheer](#) wel registreren, vijf jaar bewaren en desgevraagd binnen redelijke termijn voor toezicht beschikbaar stellen (artikel 2 lid 3 van het besluit).

Voor dit sectorplan geldt de volgende uitzondering.

In artikel 2 van het Besluit worden uitgezonderd van de meldingsplicht inrichtingen voor het uitsluitend opslaan, overslaan en verwerken van:

1. papier/karton, textiel, ferrometalen, non-ferrometalen, schroot, **schone kunststoffen**, glas, banden, kabelschroot omhuld of geïsoleerd met kunststoffen, niet zijnde grondkabels;
2. batterijen en accu's, elektr(on)ische apparatuur en autowrakken, voor zover in het kader van producentenverantwoordelijkheid hierover afspraken zijn vastgelegd met of namens de producent/importeur;
3. een combinatie van de onder 1 en 2 genoemde afvalstoffen.

Indien een inrichting daarnaast ook ander afvalstoffen opslaat, overslaat of verwerkt waarvoor geen uitzondering op de meldingsplicht geldt, dan dienen alle afvalstoffen (dus inclusief bovenstaande) gemeld te worden aan het LMA.

Meer informatie over het Besluit en de Regeling melden is te raadplegen op de site van het [Landelijk Meldpunt Afvalstoffen](#) (LMA).

Uitzonderingen op de vergunningplicht (omgevingsvergunning voor milieu)

In principe zijn inrichtingen voor alle handelingen (inclusief handelingen voorafgaand aan nuttige toepassing of verwijdering, zoals opslag) met afvalstoffen vergunningplichtig. Op deze vergunningplicht bestaan uitzonderingen welke genoemd worden in het [Besluit omgevingsrecht](#) (Bor), bijlage I onderdeel C, categorie 28, onderdeel 28.10. In sommige gevallen is nog wel een zogenaamde Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) nodig. Artikel 2.2a van het Besluit omgevingsrecht wijst aan wanneer een OBM van toepassing is. De gevallen waarin de OBM moet of kan worden geweigerd volgt uit artikel 5.13b van het Besluit omgevingsrecht. Zie voor meer informatie de [site van InfoMil](#).

Inrichtingen die uitgezonderd zijn van de vergunningplicht, moeten wel voldoen aan de voorschriften uit het [Activiteitenbesluit](#).

Voor handelingen met kunststofafval kunnen de uitzonderingen genoemd onder de punten 4, 20, 24, 29, 33 en 34 van toepassing zijn. In het [Activiteitenbesluit milieubeheer](#) staat een overzicht van alle uitzonderingen.

VII Achtergronden bij grensoverschrijdend transport van afval

Indeling op basis van Groene en Oranje lijst van afvalstoffen

Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van codes van de Groene en Oranje lijst van afvalstoffen (bijlage III respectievelijk bijlage IV van [Verordening \(EG\) 1013/2006](#) vermeld die voor afvalstoffen van dit sectorplan aan de orde kunnen zijn. De codes zijn ontleend uit de bijlagen van het [Verdrag van Bazel](#) en het [OESO-besluit](#).

In de beleidsregel bestuursrechtelijke handhaving verontreinigd papier-, kunststof- en metaalafval zijn grenswaarden voor de vervuiling van de groene-lijst afvalstoffen papier, kunststoffen en metaal vastgelegd. Bij metaalafval is de grenswaarde voor andere componenten 10 procent, bij papier- en kunststofafval is dit 2 procent. Voor partijen die sterker zijn vervuild is overbrenging als groene-lijst afvalstof niet toegestaan.

Als een code van de Groene lijst van afvalstoffen van toepassing is, hoeft voor de overbrenging van de afvalstof de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming niet te worden gevolgd, mits de afvalstoffen worden overgebracht:

- voor nuttige toepassing, en
- tussen landen die partij zijn bij het OESO-besluit, of
- naar een niet-OESO-land dat op grond van [Verordening \(EG\) 1418/2007](#) heeft aangegeven deze afvalstof te willen ontvangen zonder voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming.

Bij de overbrenging moet wel informatie aanwezig zijn als bedoeld in artikel 18 van Verordening (EG) 1013/2006 (een ingevuld formulier uit bijlage VII). De procedure is beschreven in hoofdstuk [Toetsingskader in- en uitvoer](#) van het beleidskader.

Als een code van de Oranje lijst van afvalstoffen van toepassing is, of als in Verordening (EG) 1418/2007 voor de overbrenging van afvalstoffen van de Groene lijst is aangegeven dat dit is vereist, moet voor de overbrenging van die afvalstof de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming worden gevolgd. De procedure is beschreven in hoofdstuk [Toetsingskader in- en uitvoer](#) van het beleidskader.

Indicatief overzicht van codes op basis van de Groene en Oranje lijst

Oranje lijst	
Codes op basis van bijlage II van het Verdrag van Bazel	Y46
Groene lijst	
Codes op basis van bijlage IX van het Verdrag van Bazel	B3010

Vermeld de code van de Groene of Oranje lijst altijd bij kennisgevingen

VIII Verdere informatie

Indicatief overzicht van specifieke aanvullingen in de BREF's op de minimumstandaard van sectorplan 11

BREF	BBT	situatie of afvalstroom	specifieke bepaling BREF
Polymeerproductie (POL)	13.1	Afval bij polymerenproductie	Nuttig toepassen door hergebruik
Polymeerproductie (POL)	13.1	Afval van een noodstop in de polymerenproductie	Nuttig toepassen door hergebruik of gebruik als brandstof
Polymeerproductie (POL)	13.6.7	Afval van de productie van 'Emulsion polymerised Styrene-Butadiene Rubber (ESBR)'	Nuttig toepassen door hergebruik
Polymeerproductie (POL)	13.10.8	Niet-gevaarlijk afval van de productie van Viscose vezels	Verbranden van niet-gevaarlijk afval in een wervelbedoven en recuperatie van de warmte voor de productie van stoom of energie (elektriciteit)